

תת"ע 7832/04/15 - מדינת ישראל נגד אנס שעבאן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 7832-04-15 מדינת ישראל נ' שעבאן
בפני כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי

בעניין: מדינת ישראל

נגד
אנס שעבאן

הכרעת דין

החלטתי להרשיע הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

האישום

כתב האישום שהוגש כנגד הנאשם מייחס לו עבירה של גרימת עיכוב לתנועה, בניגוד לתקנה 21(ב)(3) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "התקנות").

הנאשם הואשם בכך שביום 11.5.15 נהג בקטנוע במעבר הגבול בית- לחם ירושלים (מעבר רל) ועיכב את התנועה במחסום בכך שלא הזיז את הקטנוע מנתיב התנועה ובמעשיו מנע מעבר של כלי רכב במחסום.

המחלוקת

המחלוקת היא בשאלה מי גרם לעיכוב.

המאשימה טוענת כי הנאשם גרם לעיכוב בכך שלא הזיז את הקטנוע ממרכז הנתיב העובר במחסום שעה שהיה בדיון דברים עם החייל והמאבטח.

לשיטתה של המאשימה, הנאשם שנסע בקטנוע יכול היה בנקל למנוע את העיכוב באמצעות הזזת הקטנוע לצד נתיב הנסיעה.

הנאשם טוען כי העיכוב נבע מהתנהגות המאבטח והחייל. לטענתו, כשהשוטר הורה לו להזיז את הקטנוע הוא הזיז מיד.

הראיות:

מטעם המאשימה העיד השוטר מיכאל פוחוביצקי (להלן: "השוטר").

מטעם הנאשם העיד הנאשם והוגש בהסכמה סרטון שצילם הנאשם באמצעות מצלמה שהייתה מותקנת על הקסדה שחבש לראשו בעת האירוע (להלן-הסרטון).

עדות השוטר

השוטר העיד, כי במעבר הגבול נמצאת עמדת התומר בה עומדים חייל ומאבטח והוא השוטר האחראי על המעבר.

עוד העיד, כי במעבר הגבול עוברים מדי יום כ- 500-600 כלי רכב. לדבריו במידה ומי שעובר במעבר הגבול רוצה את הפרטים של החייל או המאבטח הוא יכול לעמוד בצד וכן לבקש סיוע מהשוטר האחראי.

השוטר העיד כי לא נכח באירוע מתחילתו, אלא הסתובב בין המשרדים.

לדבריו הוא קבל דיווח על אדם שמסרב לעבור את הבדיקה במחסום ומפריע לתנועה. הוא הלך למשרד לשים ציוד והגיע למחסום תוך כ- 3 דקות.

על פי עדותו הוא ראה את תחילת האירוע לראשונה כ- 5 דקות לפני שהגיע למחסום במצלמות הממוקמות בחמ"ל והבחין בקטנוע עומד במרכז הנתיב (פרו' עמ' 4 ש' 4).

בהגיעו למחסום אמר לו הנאשם כי הוא מסרב להיבדק על-ידי החייל עד שלא ימסור לו את הפרטים שלו. הוא הורה לנאשם להזיז את הקטנוע כיוון שהוא מפריע לתנועה וכלי רכב לא יכולים להיכנס לתוך ירושלים. לאחר שהנאשם הזיז את הרכב רשם לו השוטר דוח על כך שגרם לעיכוב התנועה במשך 5 דקות.

בהתייחס לסרטון אמר השוטר, כי ניתן לראות כי הוא הגיע למחסום 3 דקות וארבעים שניות לאחר תחילת האירוע וזה משך העיכוב (פרו' עמ' 7 ש' 10).

עדות הנאשם

הנאשם העיד, כי במחסום היו שני מאבטחים וחייל, והמאבטח ביקש ממנו למסור תעודת זהות.

בתגובה אמר שרק החייל מוסמך לבקש ממנו תעודת זהות.

לדבריו הוא מסר לחייל את תעודת הזהות ולאחר מכן וכפעולת נקמה, הזמין החייל את השוטר על מנת שיתן לו דוח. לטענתו העיכוב וההפרעה נבעו אך ורק מפעולת המאבטח והחייל שלא אפשרו לו להמשיך ולנוע באופן חופשי.

בחקירתו הנגדית אמר הנאשם כי לא קבל כל הוראה מהחייל להזיז את הקטנוע ולכן לא הזיזו, אך הודה כי תאורטית יכול היה להזיז את הקטנוע עד שהגיע השוטר.

הסרטון שהוגש מטעם ההגנה צולם מרגע שנקרא השוטר לעמדה ולא מראשיתו של האירוע. ניתן להבחין בנאשם מתווכח עם החייל והמאבטח במחסום וטוען שאין להם זכות לעכבו. מהשיחה עולה, כי החייל בקש לבדוק את הנאשם אך הנאשם סירב לכך ודרש ממנו ומהמאבטח תעודה מזהה.

בשל כך זומן השוטר למקום. בשנייה ה- 30 לסרטון נשמע בברור, כי החייל או המאבטח אמרו לנאשם כי השוטר יתן לו דוח וכי הוא מסרב להיבדק. בדקה ו-10 שניות לסרטון נשמע שוטר צבאי במקום אומר לנאשם "תעמוד בצד" ולא נשמעת תגובה מהנאשם. בדקה ו-40 שניות לסרטון נשמע החייל בבירור אומר לנאשם "תראה איזה פקק יש מאחוריך".

כשהגיע השוטר למקום לאחר 3 דקות ו-40 שניות נשמע בבירור, כי אמר לו שירשום לו דוח על עיכוב התנועה ודרש ממנו להזיז את הקטנוע. בעקבות הנחיית השוטר הזיז הנאשם את הקטנוע למעבר בין נתיבי המחסום. השוטר הציג לו תעודה מזהה והבהיר כי אין מחובת המאבטח והחייל להציג תעודה מזהה.

עיון:

תקנה 21(ב)(3) לתקנות התעבורה קובעת:

"כל עובר דרך חייב להתנהג באופן שלא יפריע את התנועה ולא יעכבנה";

האירוע נשוא כתב האישום התרחש במחסום צבאי, שבו מטבע הדברים ישנו עיכוב של כלי רכב המתבצע על ידי הצבא והמשטרה בשל צרכים ביטחוניים.

במקרה זה נוצר עיכוב נוסף, כתוצאה מויכוח בין הנאשם לבין החייל והמאבטח שעה שהנאשם דרש לראות את תעודותיהם המזהות. במהלך ויכוח זה, לא פינה הנאשם את נתיב הנסיעה למרות שהפנו את תשומת ליבו לפקק שנוצר אחריו.

מהסרטון, ניתן להתרשם כי מי שגרם לעיכוב הנוסף הינו הנאשם בכך שדרש מהחייל להזדהות וסירב להיבדק על ידו. בעקבות דרישת הנאשם וחסימת מעבר כלי הרכב, נקרא השוטר למקום.

כל אותה העת עמד הנאשם עם הקטנוע במרכז הנתיב מבלי להזיזו.

גם אם רצה הנאשם לעמוד על זכויותיו, יכול היה לעשות כן מבלי לגרום לעיכוב לכלי הרכב שנסעו אחריו. הנאשם יכול היה להזיז את הקטנוע ולפנות את נתיב הנסיעה לכלי רכב אחרים על מנת שיוכלו להמשיך בנסיעתם עד לסיום הביורור.

משלא הזיז את הקטנוע ממרכז הנתיב, גם אם לא נדרש לעשות כן, הרי שבמעשיו גרם לעיכוב התנועה.

בנסיבות אלו גרם הנאשם עיכוב והפרעה לתנועה ועל כן אני מרשיעה אותו במיוחד לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ו כ"ו חשוון תשע"ו 8/11/2015